

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku: 17.5.2023

Jméno a příjmení studenta: Adéla Straková

Obor: ČJs-SVs

Vedoucí/oponent* bakalářské práce:

Mgr. Marek Šebeš, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Švédská rodinná politika

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek):

1. Struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

2. Metodologická a metodická stránka práce (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

4. Odborná správnost – znalost problematiky (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

* nehodící se škrtněte

5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

7. Formální a grafická úroveň práce

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:

Bakalářská práce Adély Strakové představuje ambiciózní pokus o představení systému rodinné politiky ve Švédsku a její srovnání s rodinnou politikou v České republice. Navzdory omezenému prostoru, který bakalářská práce poskytuje, a z něj vyplývající nutnosti zestručňování a zjednodušování, se domnívám, že tento pokus dopadl víceméně úspěšně.

Švédský systém rodinné politiky bývá vnímán jako klasický reprezentant sociálně-demokratického (či skandinávského) pojetí sociálního státu a zároveň jako vzor fungující a prospěšné podpory rodiny ze strany státu. Adéla Straková nejprve přibližuje historický a demografický kontext vzniku současné podoby rodinné politiky ve Švédsku a následně se zaměřuje na charakteristiku jejích jednotlivých prvků. V závěrečné části práce pak porovnává podobu těchto prvků (rodičovské příspěvky, přídavky na dítě, rovnost mužů a žen, adopce, podpora školek atd.) ve švédském a českém systému podpory rodin a předkládá rovněž návrhy opatření pro českou rodinnou politiku inspirované švédským přístupem. Tato část práce asi nejlépe prokazuje autorčinu dobrou obeznámenost s oběma systémy rodinné politiky i její schopnost komparace obou přístupů; nadto je patrné, že autorka si je vědoma konsekvencí a limitů, které její návrhy mají (viz např. podkapitola 3.4.2 věnovaná přídávkům na dítě). Zároveň se zde ale ukazuje, že kýžené komplexní srovnání všech prvků rodinné politiky dvou zemí je na bakalářskou práci příliš ambiciózním cílem. Autorka nemá prostor věnovat se desítkám studií a výzkumů, které ke každé z jednotlivých oblastí podpory rodiny existují, její srovnání a návrhy změn tak nutně postrádají hloubku a fundovanost – lépe by zřejmě bylo vybrat si jen několik oblastí pro detailní srovnání. Navíc by takové srovnání vyžadovalo i srovnání celkových rámců obou rodinných politik včetně takových aspektů jako např. jejich finanční nákladnosti, hodnotových preferencí daných společnostmi (např. postojů k různým genderovým otázkám) nebo míry důvěry občanů ve stát a fungování státní správy.

Jak bylo již konstatováno, autorka prokázala dobrou znalost problematiky rodinné politiky i schopnost pracovat s různými demografickými ukazateli. K obsahové části práce mám tak jen několik kritických připomínek:

1. Na str. 16-17 autorka uvádí pro aktuální míru plodnosti ve Švédsku dvě podstatně odlišná čísla, a sice 1,84 (str. 16) a 1,52 (str. 17).

2. Není jasné, proč graf na str. 17 (Počet živě narozených dětí a míra porodnosti ve Švédsku) končí rokem 2013 a nezahrnuje tak poslední desetiletí.

3. Neplatí autorčino tvrzení na str. 45, že „mateřské školy jsou ve Švédsku pro rodiče zdarma“ resp. je toto tvrzení nepřesné – jak sama autorka uvádí na str. 29, stát financuje předškolní péči o dítě v rozsahu 525 hodin ročně (tedy cca 15 hodin týdně), zbylou část platí rodiče.

Co se týče práce s literaturou, vedle základních prací věnovaných sociální a rodinné politice autorka vychází z množství statických zdrojů, oficiálních dokumentů (ministerstva, úřady státní správy) a právních dokumentů. Ačkoli s nimi povětšinou pracuje vzorně podle zavedených akademických zvyklostí, občas se v práci objeví nepřesnosti, které ztěžují čtenáři orientaci. Autorka např. odkazuje v textu opakovaně „Wells, 2014“, čtenář však zmíněný odkaz v seznamu literatury dohledá jen stěží – zmiňované dílo má totiž ještě druhého autora (Bergnehr), a proto je v abecedně řazeném seznamu autorů pod písmenem B. Stejně tak nevíme, k jakému dílu se vztahuje odkaz Sociální politika (2018) – str. 33, „Právní prostor, 2021“ – str. 50 nebo „Böethius, 1985“ – str. 31: buď je v seznamu literatury nenacházíme vůbec, nebo je složitě dohledáváme pod jinými jmény.

Autorku lze pochválit za jazykové zvládnutí textu, práce působí povětšinou čtivě, aniž by rezignovala na styl odborného textu, a obsahuje jen malé množství pravopisných či gramatických chyb. Drobnou připomínku tak mám pouze k nešikovné formulaci, která se vyskytuje hned dvakrát na str. 17: formulace „stejně jako v jiných státech jižní a východní Evropy dochází ve Švédsku...“ nám evokuje poměrně zásadní proměnu v geografii evropského kontinentu.

I přes výše zmíněné výtky považuji bakalářskou práci Adély Strakové za kvalitní a hodnotím její celkovou úroveň známkou výborně.

Navrhovaná klasifikace (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

V Českých Budějovicích dne 17.5.2023

Podpis vedoucího/recenzenta bakalářské práce